

07 HADRIÁN 27/6/2024

#29 REGIONY
MEZINÁRODNÍ
DÍVADELNÍ FESTIVAL
HRADEC KRÁLOVÉ

Milé čtenářky, milí čtenáři,

koukám na divadelní šapitó a v hlavě mi hraje melodie písně Michala Davida: „Nesnáším loučení jsem dál a tadadadáá...“

První přiznání – pobyt v Hradci na mně zanechává následky. Snad ne trvalé. I přes dusivé horko si připadám trochu jako poslední den v roce. Začínám pomalu rekapi- tulovat.

Přiznání druhé – nevím, jaká slova k lou- čení použít, abych nebyla příliš kýčovitá nebo patetická. Z úvodníků víte, že právě to je má silná stránka. Naivně jsem však pro dnešek věřila v jiný tón... „Nesnáším...“ Už je to tady zas. Veliké zklamání.

Myslím na zážitky posledních dní a re- zonuje ve mně následující téma: Být sám sebou, hledat sám sebe. Proplétalo se od inscenace Pluto až do Peera Gynta. S tím ale už vůbec nemám šanci se vyhnout patetickému slovu.

Ráda bych vám položila otázku. Došlo vám někdy, kolik patosu, kýče a emocí une- se divadlo, kdežto psané slovo ne? Mně to dochází velmi často a spíše než ke smutné- mu povzdechnutí se uchyluji k pousmání. Všechna silná témata se nás v jevištní me- tafoře dotýkají a v psaném slově jsou to ne- chtěné floskule. Zrada. Nechám milosrdný boj s floskulí raději na někdy přístě, potřebuji šetřit síly na poslední festivalové dny.

Nezapomeňte být sami sebou a číst Hadrián. Krásný čtvrtek přeje

Adéla Kalusová

Víte, že...

Skupina Hm... letos slaví 25 let?

**Kdyby zrovna nehrála svůj
Koncert pro malý, mohli jsme
ji v 17:00 na Gočárových
schodech popřát...**

Hadrián

Zpravodaj Mezinárodního
divadelního festivalu
Regiony

Šéfredaktorka
Veronika Švecová

Redakce
Adéla Kalusová
Tereza Kubalová
Dominik Rathen
Štěpán Truhlařík

Dětská stránka
Jana Neduha
Čarokrásno kolektiv

Korektury
Anežka Hašková

Grafický design
Přemysl Zajíček

Sazba
Čarokrásno kolektiv
Kristýna Marková
Nikola Iljučoková
Barbora Tomová

Foto
Anna Bartolotti
Karolína Malá
Ester Šebestová
Jan Šmída
Lukáš Veselý
Archiv divadel

Produkce
Barbora Kalinová

Tisk
Martin Sedláček

Obálka
Projekt Hemžení,
FOTO: Ester Šebestová

Pouliční divadlo: zábava nebo vetřelec?

V průběhu mých přesunů z jednoho místa na druhé mímám několik venkovních před- stavení, performanci či hudebních vystou- pení. Někteří je pečlivě sledují a jiní se jen na chvíli pozastaví a poté pokračují ve své cestě dál. Řeč je o tzv. pouličním divadle, které spojuje různé diváctvo na veřejném prostranství. Umělci mají příležitost před- stavit, ukázat svou tvorbu a napomáhají tak ke kultivaci publika. Zároveň však dochází ke střetu s jeho přijetím v dnešním zrychle- ném a digitálním světě.

V historii bylo pouliční divadlo nedílnou součástí společnosti a přibližovalo kulturní dění prostému lidu, který neměl možnost a prostředky k tomu divadlo běžně navště- vovat. Dnešní divák se potýká se širokou nabídkou divadel a některá z nich patří k snadno dostupnějším. Pouliční divadlo je nyní součástí spíše festivalů nebo určitých slavností, než aby bylo provozováno pravidelně a běžně jako kdysi.

Baví mě sledovat, jakým způsobem spojuje nevšední diváky, kteří sami od sebe nenavazují kontakt s kulturou. Někteří si jej užívají plnými doušky, smějí se a k tomu spokojeně popíjí pivo. Na druhou stranu jsem vypožadovala i ztrátu respektu vůči této formě, která je vnímána jako vetřelec ve veřejném prostoru. Z toho důvodu určití jedinci nehdolají přizpůsobit své chování a hlasitě komentují průběh dění nebo na- rušují svým pohybem hrací prostor. Panuje zde určitá volnost, která svými prostředky nastoluje příjemnou atmosféru, ale zároveň je zkouškou naší pozornosti a vytrvalosti. Jakmile nejsme uvězněni mezi zdmi divadel- ní budovy a jí diktovanými společenskými pravidly, tak je naše pozornost roztříštěna. Můžeme sami sebe přistihnout, jak jsme se přestali koncentrovat na probíhající událost a nechali se rozptýlit okolním děním nebo máme nutkání zkontrolovat obsah na telefonu. Herce, performery a zpěváky čeká nelehký úkol – zaujmout účastníky, aby ne- sklouzli k činnostem, od kterých se na chvíli mohou odpoutat.

Tereza Kubalová

Pořadatelé festivalu
Klicperovo divadlo o.p.s.
Divadlo DRÁK
a Mezinárodní institut
figurálního divadla o.p.s.
kontrapunkt, z. ú.

Generální partneři
Statutární město Hradec
Králové
Calendarium Regina

Hlavní partneři
Ministerstvo kultury
České republiky
Královéhradecký kraj
Státní fond kultury ČR

Co vás naposledy rozechvělo?

(Ať už v pozitivním nebo negativním slova smyslu)

Poryv větru. Včera. (Psáno 18. 6.) Obecně ale vůči rozechvívání nejsem nijak imunní a ani se o to nesnažím.

Jak se vám daří znovu nabýt rovnováhu, když vás něco rozhodí?

Rád bych sdílel nějaký zaručený tip, jak to usnadnit nebo urychlit, ale na žádný jsem zatím nepřišel. Nebo teda na zmírnění symp- tomů mi pomáhá spousta věcí, z nichž někde- ré se dají i doporučit, třeba objetí. Doopravdy ale funguje jenom čas.

Tomáš Jarkovský,
ředitel Divadla Drak

Dnešní tip

Pohybem ke splynutí

Dnešní programový tip vyzdvihuje komu- nitní spojení, které využívá divadlo jako metodu neformálního vzdělávání. Jedná se o Divadlo beze slov, které „staví mosty mezi slyšícími a neslyšícími.“ Uskupení reflektuje zdající se problematiku vztahu mezi slyšícími a neslyšícími, ale zároveň nás vyvádí z omylu. Dokazuje, že není třeba mlu- vené komunikace, ale vytvoření společné energie za pomoci pohybu, hudby a z ní vycházejících vibrací, kterými se nechávají účinkující unášet. Za pomoci divadla, humo- ru a týmové spolupráce se buduje sebevě- domí a nebojácnost neslyšících, kteří jsou tak lépe připraveni do svých budoucích životních situací. Přijďte společně zažít jedi- nečnou atmosféru tohoto představení od 16 hodin v Městské hudební síni.

Tereza Kubalová

Jakub Čermák: Divadlo mě léčí, i když mě asi přivede do hrobu

Na Regionech budeme moci shlédnout dvě inscenace ve vaší režii. Autorský interaktivní projekt - Modrovous revival a klasické interpretační divadlo - Mistrovská lekce. V čem jsou pro vás oba přístupy zábavné?

Musím se přiznat, že jestli mě něco baví na médiu divadla, tak je to právě jeho rozmanitost. Postupem času se moje náruč rozevřela různým druhům. Kdysi mě vůbec nelákal Shakespeare, ale Hamleta jsem si nesmírně užil. Mistrovská lekce McNallyho má trochu nálepku komerčního kusu, ale ke mně promlouvalo silně téma umělce a jeho ochoty obětovat pro umění vše. Oproti tomu Modrovous vznikl v absolutní svobodě a podíl kolegů na jednotlivých složkách byl daleko větší, než u klasické činohry. Asi kdybych dělal jen jeden druh divadla, nudil bych se.

Modrovous revival bych popsala jako divadelní interaktivní rekonstrukci vražd sedmi žen, kdy jsou manželky náhodně vybrány z publika. Jak jste hledali témata, která budou ženy odrážet?

Já Modrovouse nevnímám jako inscenaci pouze o vraždách. Daleko spíše tam jde o smrt - někdy je násilná, někdy nechtěná, někdy se nejedná o smrt člověka, ale o smrt vztahu. To je téma, ke kterému se dokážu velmi dobře vztáhnout. Pracovali jsme formou devising theatre - performeři měli za úkol každý den připravit minimálně jednu interaktivní situaci, které jsme na sobě navzájem testovali. Výsledná selekce vznikla na základě dlouhé diskuse, kdy jsme hodnotili intenzitu daných výstupů nebo jejich společenskou relevanci.

Inscenace Mistrovská lekce, kterou jste nastudoval pro Městské divadlo Zlín, je o operní divě Marii Callas. Jak jednu z nejslavnějších operních pěvek ukazuje právě vaše inscenace?

Maria Callas je monstrum. Díky čemu si nelidskému ve svém srdci toho tolik dokázala. Můžeme to odmítnout, může nás to fascinovat. Callas nelze jednoznačně hodnotit. Vychází mi jako nesmírně komplexní, plastická figura. Mám rád, když jsou diváci překvapeni tím, že najednou soucítí s někým, u koho by to nečekali. Myslím, že tento aspekt se Heleně Čermákové v hlavní roli nesmírně povedl.

V anotaci jsou uvedena tato slova Marie Callas: „Když chcete udělat kariéru, jako já, a teď se nechlubím, nejsem z těch, co se chlubí, musíte být ochotni podrobit se... je to to správné slovo? podrobit se hudbě. Znovu a znovu hudbě. Jste její

služebníci.“ Cítíte to takto fatálně i v divadle? Je nutné se pro úspěch podrobit a být služebníkem?

Do značné míry ano. Myslím, že málokdy uspěje někdo, kdo se - nevím, jestli nepodrobí - ale určitě někdo, kdo se nepoddá. Poddát se něčemu neznamená ztratit sebe, ale vložit svůj vysněný cíl na první místo. Určitě jsem měl období, kdy mě divadlo naplňovalo, až jsem na něm byl závislý. V premiérovém týdnu se potácím na hraně totálního vyčerpání, někdy trpím panickými atakami, nedokážu se (zatím) odstříhnout od vznikajícího tvaru a být nad věcí. Ale budme upřímní: já nejsem obět, já jsem se rozhodl a divadlo mi také nesmírně mnoho dalo. Teď nemluví o úspěších a cenách, ale má pro mě terapeutický účinek. Vypozoroval jsem, že často zpracovávám témata, která jsou pro nějakou moji životní etapu zásadní. Zním asi děsně pateticky, ale divadlo mě léčí. I když mě asi přivede do hrobu.

Tento rok pro vás přináší velké změny. S vaším odchodem na post uměleckého šéfa činohry Jihočeského divadla končí produkce divadelní skupiny Depresivní děti touží po penězích. Nebojíte se, že s koncem Depresivních dětí a uchýlením se na jih, budete hladový po neřízené a svobodné tvorbě?

Bojím. Ale Jihočeské divadlo je velmi progresivní, nebojí se immerze ani site specific, má silný soubor. Navíc si nabídky Martiny Schlegelové nesmírně vážím, myslím, že je odvážná a nerad bych ji zklamal. Nevím, jestli si budu moct v Budějovicích plnit všechny sny, ale některé jistě. Už si je chystám.

Já osobně jako rodilá Budějčanka volbě vedení divadla obsadit post uměleckého šéfa právě vámi upřímně fandím. Jaká je vaše vize?

Rád bych rozvíjel právě linku hraní i mimo divadelní budovu. Myslím, že dramaturgie malé scény Na Půdě je již dostatečně progresivní. Velká scéna je vzhledem ke své kapacitě opatrnější, rád bych posunul právě velkou scénu - ani ne tak nutně dramaturgicky, jako spíše výrazem blíže k modernímu divadlu. Hovoříme také o zpracování několika lokálních témat, která mi přijdou nesmírně zajímavá. Jedním z nich je zpracování osudů siamských dvojčat z Milevska, které objely celý svět a nakonec zemřely v Chicagu (nicméně v Milevsku si otevřely hospodu, která dodnes funguje) a druhým je téma spojené s romským koncentračním táborem v Letech.

Jakub Čermák

- Divadelní režisér, dramatik, performer.
- Byl dlouholetou přední osobností alternativní skupiny Depresivní děti touží po penězích. Od ledna 2025 bude působit na pozici uměleckého šéfa Jihočeského divadla.
- Jeho režijní rukopis výrazně formuje českou alternativní divadelní scénu. Opakovaně byl nominován na Cenu divadelních novin. Obdržel ji za inscenace Happy end v hotelu Chateau Switzerland a Trójanky.

Physical mime

„Tantehorse company brings surrealist 'physical mime' to Washington,” tak zněl název článku deníku The Washington Post z roku 2013. Zde se na společném jevišti setkala Miřenka Čechová s Radimem Vizvářem se svým dílem Dark Trilogy. Dílo se skládalo ze tří částí: The Death Of Marquise de Sade – On the Dark Road, Virgínie – In a Dark Place a Dante – The Light in a Darkness. Projekt zpočátku nebyl považován za trilogii, jelikož inscenace vznikaly nezávisle na sobě v rozmezí let 2007–2009. Až pro uvedení ve Spojených státech amerických tvůrci speciálně sjednotili jednotlivé inscenace. Dark Trilogy získalo uznání od odborníků z přední americké scény jako je taneční kritička Sarah Kaufman, držitelka Pulitzerovy ceny za publicistiku. Po deseti letech se tvůrci znovu vrací s remakem, ve kterém spojují dva příběhy ze tří – Markýze de Sade a Danteho, čímž vytváří jeden kompoziční celek pod názvem Light in the Darkness.

Performeré skrze první část The Death Of Marquise de Sade – On the Dark Road (2007) objevují novou poetiku – propojení pantomimy s tancem s prvky japonského moderního tance butó, ve kterém si umělci malují tvář bílou barvou a pracují s absurdními a groteskními obrazy. „Performer se dostává do stavu bytí, který jaksí není veden racionální existencí. Butó se ve skutečnosti dotýká, řekla bych, nejhlubšího stavu, nejhlubších emocí,” zní přeložená odpověď Čechové k vyjádření se o japonském tanci pro deník The Washington Post. Spolu s Vizvářem tak definují nový žánr 'physical mime'. Inscenace Light in the Darkness zobrazuje obrazy smrti a hříchů. Spojuje fyzické divadlo, novou pantomimu, současný tanec, barokní hudbu a výtvarno. „V tomto prvním společném díle jsme s Radimem Vizvářem využili naše divadelní kořeny, on se na chvíli navrácí do role loutkáře a já pro změnu do loutky tančící na špičkách. Významným požadavkem, s nímž pracujeme, je diváková

individuální představitost a zkušenost,” uvádí Čechová pro České noviny.

Český divadelní soubor Tantehorse byl založen roku 2006 Miřenkou Čechovou a Radimem Vizvářem. Soubor je autorskou i producentskou platformou vytvářející multizánrové inscenace, které jsou na pomezí výtvarného divadla, performance, opery, pantomimy a uměleckých instalací. Jejich tvůrčí práce byla mezinárodně oceněna jako „The best of Contemporary dance 2012” dle deníku The Washington Post a „The Herald Angel Award” (The Fringe festival Edinburgh 2013). Inscenaci Light in the Darkness můžete vidět dnes ve Studiu Beseda, a to ve dvou časech od 16 a 20 hodin.

Tereza Kubalová

Válka včera, dnes a zítra

Soubor Geisslers Hofcomedianen (fami-liárně „Geissleři”) soustavně prozkoumává poetiku a estetiku barokního divadla a jeho schopnost komunikovat se současným publikem. Za více než dvacet let svého působení obohatili repertoár českého divadla o překlady polozapomenutých barokních textů či nové hry jimi inspirovaných. Jednu z jejich posledních inscenací Simply Simplicius aneb Svatá vytržost! budeme moci zhlédnout dnes v 18:00 na Hlavní scéně Divadla Drak. Jde o adaptaci pravděpodobně nejznámějšího barokního románu Dobrodružný Simplicius Simplicissimus německého spisovatele Hanse Jakoba Christoffela von Grimmelshausena.

Dílo vycházelo v letech 1668–1671 a do kánonu světové literatury vstoupilo pod označením pikareskní román. Vypráví osud prostého chlapce, který v období třicetileté války žije na venkovském statku. Po nájezdu vojska, které vesnici vyvraždí a vypálí, je nucen opustit svůj domov a utíká do lesa, kde se o něj začne starat poustevník. Vychová ho, stane se mu učitelem a pojmenuje ho Simplicius (simplicius simplicissimus v latině znamená prostáček nejprostší). Po jeho

smrti se sám stává poustevníkem a ve svém putování musí přihlížet každodenní realitě násilí a hrůznosti války. Neposkvrněný chlapec postupně vyrůstá v protřelého muže, který na své cestě musí čelit všudypřítomným situacím svádějícím ke hříchu.

Grimmelshausen, sám voják třicetileté války, kriticky i se značnou mírou nadsázky v románu reflektoval nesmyslnost konfliktu, který ovládal velkou část Evropy 17. století. Dílo je výjimečné především tím, že jeho vypravěčem je obyčejný prostý člověk, což bylo tou dobou poměrně atypické. Přidává na dojem autenticity a lépe zprostředkovává problémy všedního dne. Svými naivními očima navíc vytváří kontrast ke krutosti války, což umocňuje pocit její absurdity. Významová hloubka a pestrost díla oslovuje čtenáře i dnes. A když se podíváme okolo sebe, bohužel to vypadá, že ve své protiválečné tematice bude aktuální vždy.

Geissleři se období třicetileté války věnovali již v inscenaci 27 věnované českému stavovskému povstání. Simply Simplicius má tvořit prostřední díl postupně vznikající trilogie (před, během a po válce), která se věnuje analýze válečných konfliktů na

základě hledání paralel mezi dobou barokní a současnou. Trilogii má v létě uzavřít momentálně připravovaná adaptace veselohry Horribilicribrifax. Tu napsal barokní dramatik Andreas Gryphius těsně po skončení třicetileté války a zachycuje v ní poválečný stav v Evropě, především zmatení jazyků a náročnost mezikulturního dialogu jakožto důsledek usazení žoldnéřů na území dnešního Německa.

Dominik Rathen

Štěpán Gajdoš: Přál bych si, aby divadlo bylo místem, kde se lidé cítí sami sebou.

Inscenace GAGA vychází z reálné události. V roce 1992 došlo k nehodě a do Tichého oceánu se převrátilo přes 28tis. gumových kachniček. Inscenace na pozadí této události tematizuje vliv člověka na životní prostředí. Co bylo dříve? Fascinace poměrně bizarní událostí nebo potřeba komunikovat téma?

V tomto případě fascinace událostí. Vyskočil na mě článek v novinách a já si řekl: „Wow, to je super! O tom musím jednou udělat nějakou inscenaci.“ Zároveň mě bavilo, že událost nese možnost zmíněného tématu.

Inscenace je určena dětem od tří let. Jak se pro ně tvoří? Máte třeba nějaké zkušební divácké skupiny, aby se zjistilo, jak tvar s dětmi reaguje?

Poslední týden zkoušení jsme hráli před zkušebními diváky, abychom testovali jak budou reagovat. V inscenaci jsou i dramatictější scény a menší děti je mohou vnímat velmi intenzivně. Často tvořím pro podobné

věkové skupiny. Pracuji s poměrně jednoduchými mikrosituacemi, ale překvapivě právě ony mohou mít hluboké vyznění ve své jednoduchosti.

Nebylo by účinnější vést dialog o životním prostředí spíše se staršími diváky?

Chtěli jsme vytvořit inscenaci, která netematizuje problém, ale spíše vytváří obraz, jak se k přírodě vztahovat. Nechceme přes GAGA nabízet řešení, ale možnost s tématem navázat vztah. Být ekologický je o přenastavení v hlavě a i pro mě jako pro dospělého člověka je to těžké. Věřím, že je dobře otevírat otázku vztahu s přírodou ve věku, kdy vše vzniká trochu podvědomě.

Inscenace Dezert, kterou bude taky možné vidět na Regionech, je ještě pro mladší diváky. Je pro tebe větší výzvou zaujmout batolata nebo naopak udělat nějaké teenage friendly divadlo?

Pro divadlo Polárka zkouším inscenaci

věnující se tématu prvního sexu. V příští sezóně budu dělat pro Malé divadlo inscenaci také pro teenagery o identitě. Teď se tedy má tvorba posunout trochu tímto směrem. A batolária? Zatím jsem neměl příležitost, ale bavilo by mě to zkusit. Tvorbu pro nejmladší diváky mám rád, dovoluje mi opravdově si hrát.

V této sezóně si nastoupil do Jihočeského divadla jako kmenový režisér. Jaké divadlo bys chtěl v Budějovicích dělat a co si myslíš, že potřebuje?

Těším se na zmíněnou inscenaci Born this way o identitě. Přál bych si, aby se divadlo díky tomu stalo místem, kde se lidé cítí dobře a sami sebou. V kontextu této inscenace by se mi líbilo rozvíjení komunitnějšího přesahu divadla.

Ptala se Adéla Kalusová

Velké dílo i velká životní bolest

Když se řekne jméno Kurt Gödel, většině lidí se nejspíš nevybaví nic, a to i přesto, že se jedná o významného brněnského rodáka, jenž na univerzitě v Princetownu sdílel kabinet s Albertem Einsteinem. Možná si nyní říkáte: „Proč jsem o něm ještě neslyšel?“ Vysvětlení je prozaické. Jak již jeho příjmení napovídá, jednalo se o českého Němce, a navíc o synka textilního továrníka. Z těchto několika biografických údajů si není těžké domyslet, proč se na tohoto geniálního matematika a fyzika u nás v druhé polovině 20. století „pozapomnělo“.

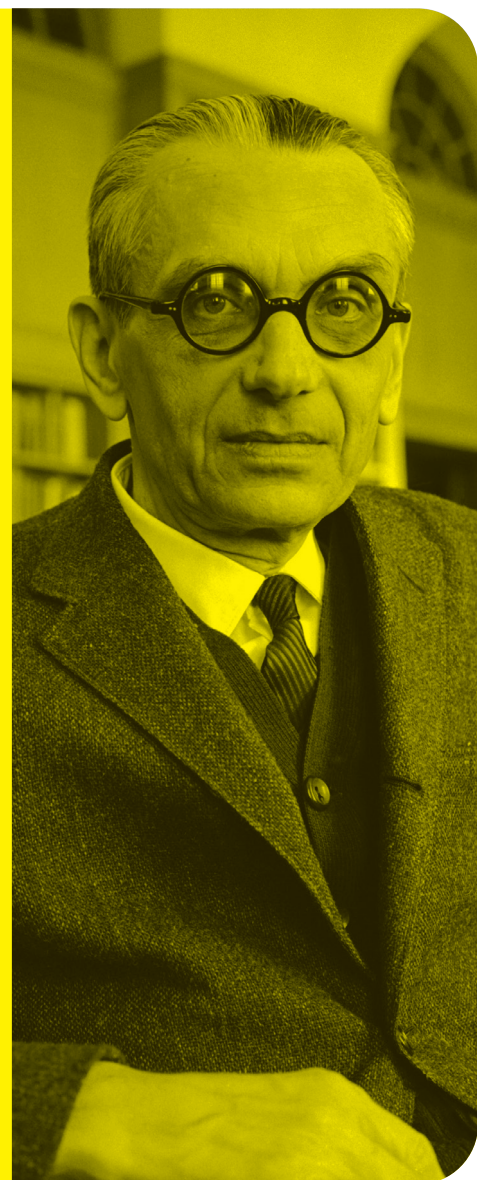
O jeho odkaz od konce osmdesátých let pečuje Společnost Kurta Gödela, která byla založena při jeho vídeňské alma mater a později se rozšířila i na Masarykovu univerzitu. Tuto slepou skvrnu chtějí zaplnit i bazmek entertainment svou inscenací s jinotajným názvem Ein Strudel und Nekonečno. Představení se odehraje od 20:00 v Divadelním šapitó.

Avšak ani po více než třiceti letech od sametové revoluce se nepodařilo jméno tohoto velikána vtisknout do národní či alespoň regionální kulturní paměti. Kromě pamětní desky umístěné na jeho rodném domě mu není v Brně věnována žádná socha nebo po něm není pojmenována některá z ulic. V českém překladu vyšly pouze dvě publikace – jeho vrcholné teoretické dílo zvané Úplnost a neúplnost a soubor filozofických esejů. Jak se totiž na pořádného vzdělance patří, vedle fyziky a „královny věd“ matematiky se zabýval také filosofií, konkrétně fenomenologií.

Přestože by se mohlo zdát, že se Gödelův život jak sociálním postavením, tak nabytým vzděláním zcela míjí s osudem obyčejného jedince, není tomu úplně tak. I výjimečné osobnosti čelí těžkým životním chvílím. Když bylo Gödelovi 30 let, nervově se zhroutil z vyčerpání a musel podstoupit léčbu. Psychické problémy tohoto útlcitelného a puntičkářského muže provázely po celý život. Ve stáří se jeho duševní stav ještě zhoršil. Muž trpěl obsedantním strachem z jedů a jedl pouze jídlo, které uvařila jeho žena Adéla. Ta však byla v roce 1977 na šest měsíců hospitalizována. Její manžel v té době v podstatě hladověl a začátkem následujícího roku musel být převezen do nemocnice. Když umíral, vážil pouhých 29 kilogramů.

Již zesnulé vědce si zpravidla připomínáme na základě jejich objevů i přesto, že jim běžný jedinec není schopen porozumět. O osudech těchto významných se bavíme jen ve chvíli, když do nich zasáhla politická moc. Napadá mě například Alan Turing, jehož si nepamatujeme jen díky prolomení kódu Enigma, ale i kvůli bezpráví, kterého se na něm britský stát dopustil. Soukromý život jinak stojí mimo ohnisko našeho zájmu. Je to místo, kam se nesluší strkat nos. V Gödelově případě se nabízí tuto zvyklost překročit. Nevšímat si jen jeho velkého díla, ale i velkého životního strádání, které s ním úzce souvisí. V době, kdy stále více lidí trpí duševními nemocemi, se mi to zdá jako užitečný typ historického vzpomínání.

Štěpán Truhlařík

Po stopách loutkařského řemesla a budoucnosti lidské civilizace

Během šestého festivalového dne jsem navštívila dvě výstavy, které jsou součástí programu. První z nich je instalace loutkařské sbírky umělecké dvojice Věry Říčarové Vítkové a Františka Vítky Loutky & Židle. Hlavní sál prostoru Bílé kostky královéhradecké galerie seznamuje návštěvníky s autorskou prací partnerů. Sledují projekci rodinných portrétů a obraz čtyř retro televizorů, na nichž je promítán záznam tvůrčí práce umělců na divadle. Celková atmosféra místnosti pracuje s nostalgickými vzpomínkami na celoživotní činnost obou autorů. Zkoumám pracovní stůl s rozpracovanými loutkami, nahlížím do otevřeného skicáře s nákresey nebo obdivuji výstavu jednotlivých objektů. V Galerii moderního umění najdete rozmanité expozice autorů a autorek z celého světa, z různých období. Zároveň zde naleznete vyhraněný prostor s názvem Bílá kostka, který prezentuje sbírku umělců spjatých s východními Čechami.

Druhý instalační projekt přichází s myšlenkou nástupu nového druhu tzv. homo digitalis. Expozice Petra Profena Mareše a Martiny Kopecké Jurčkové přibližuje problematiku hyperinteligence, která dle predikcí má nastat v roce 2045. Výstava je v malé místnosti Centra uměleckých aktivit za proskleným sklem. Na výstavě mě fascinuje, ale zároveň děsí socha evoku-

jící digitálního tvora. Ten je složen z kusů elektronických zařízení a pomocí hologramu má podobu dítěte nebo robota, čímž se odkazuje k budoucímu zrodu metačlověka. Mezi návštěvníkem a výstavou je bariéra, kterou vnímám jako určitou hranici a přemýšlím nad tím, zda vůbec chci, aby byla překročena.

První výstava ztělesňuje obdiv k práci mistrů loutkářů a druhá naopak vybízí k zamyšlení se nad budoucností lidstva. V podobném duchu se nese mé odpoledne strávené v Žižkových sadech. Inscenace Dominika Linky O Jankovi a jeho výtčích seznamuje malé a dospělé diváky s pozadím tvorby loutkového divadla a zároveň vzdává hold loutkařskému řemeslu. Po vzdělávacím úvodu společně s Johanou Vavřínovou představují divákům, jakým způsobem mohou vdechnout život loutkám. Výraznou předností vystoupení je soudržnost dvojice, která kombinuje vtipy určené jak dospělým, tak dětem, a proto si získávají pozornost všech. Hudebním doprovodem na kytaru a flétnu navíc vytváří pohádkovou atmosféru.

Z jednoho šapita se přesouvám do druhého, kde očekávám taneční představení Dočasné company Jak Zojka pomohla zemi dýchat. Tématem vystoupení je symbióza přírodní, zvířecí krajiny a lidské, městské

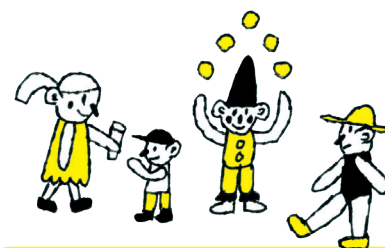
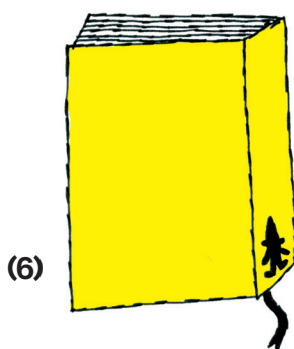
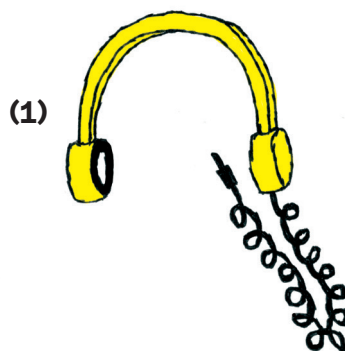
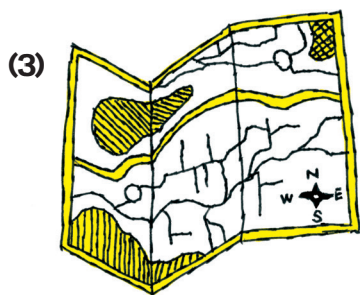
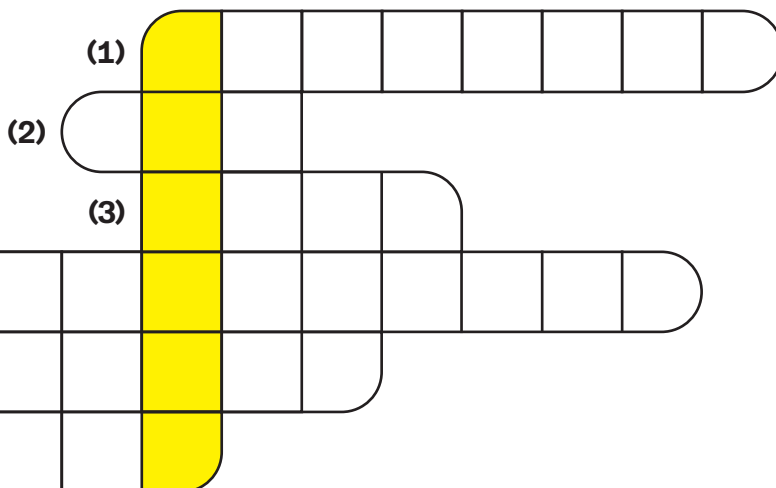
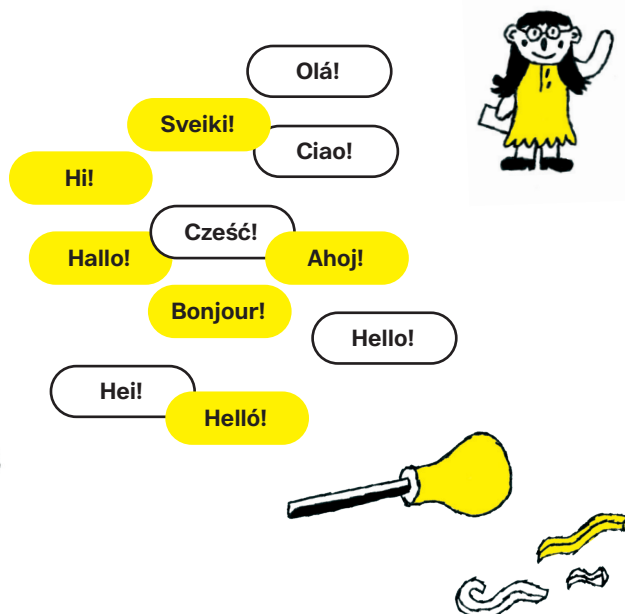
civilizace. Akteři mají barevné kostýmy – síťové přehozy plné volánků a každý demonstruje určité zvíře, čemuž přizpůsobuje i své chování a taneční pohyb. Děti tak hádají, kdo reprezentuje, jaké zvíře. Druhou stranu, stranu lidské civilizace, ztvárňují člověkem-budovatelem za pomoci pracovních rukavic a šedých kostýmů. Scénografické zpracování spočívalo v kostkách, na nichž byly malby krajiny, zvířat, města a kanalizačního potrubí. Pro ukázkou jednotlivého prostředí se nastavila daná strana kostek. Cílem inscenace je vysvětlit problematiku nesourodosti mezi danými místy. Barevnost nedotčené přírody v konfrontaci s městským prostředím zahlceným plastovými odpady. Inscenace je inspirací, co se týče udržitelnosti kostýmů např. v případě Jakuba Sedláčka jako reprezentanta plastové příšery. Celý jeho kostým je vytvořen z kelímků od jogurtů nebo lahví. Prostřednictvím pohybového divadla a adekvátního tempa zaměstnávají pozornost mladých diváků, které vtahují do průběhu a vybízejí je k pomoci se sběrem odpadků. V obou odpoledních představeních se osvědčila metoda hudby a tance jako skvělého pojítka v rámci práce s dětmi, které se rády zapojují jak zpěvně, tak pohybově.

Křížem krážem

Napadlo tě někdy, že divadelníci v sobě mají kočovnou krev? To dá taky rozum, už za dávných dob divadelní společnosti cestovaly z místa na místo, hrály divadlo pro různé publikum a někdy i v cizích zemích! Jen se rozhlédni po našem festivalu a nastraž uši. Určitě uslyšíš několik cizích jazyků.

Loutkář Olivier pochází z Francie a se svým pouličním divadlem navštívil snad už všechna hlavní města Evropy a jednou byl i za oceánem! Co si sebou ale nikdy nezapomene sbalit do kufru?

Vypiš všechny předměty a vylušti, co ho na žádném divadelním festivalu ještě nikdy nepotkalo.

Už máš za sebou také výpravu mimo naše končiny nebo tě nějaká brzy čeká? Jestli ano, zastav se v Žižkovských sadech na výrobu vlastního ochranného talismanu (Malé světy). A v divadle tě dneska může zaujmout několik představení o cestách dalekých i blízkých, o bloudění a nalézání: Krajina v batůžku, Perníkajda, Dezert nebo Gaga!

27/6/2024

ČTVRTEK

PROGRAM

09.00—02.00	Žižkovy sady	Bonusová stanice Nextbike	English friendly	doprovodný program/accompanying program	zdarma/free admission
10.00—24.00	Žižkovy sady	Hemžení	nonverbální/nonverbal	performance, vizuální umění/visual art	zdarma/free admission
10.00—10.35	Pod pláchtou Divadla Drak	Dezert	nonverbální/nonverbal	divadlo/theatre	140 Kč
11.00—11.40	Hlavní scéna Divadla Drak	GaGa	nonverbální/nonverbal	divadlo/theatre	180 Kč
12.00—20.00	GMU	Loutky & Zidle: Věra Řičarová Vrtková & František Vítek		vizuální umění/visual art, doprovodný program/accompanying program	100 Kč
13.00—13.40	Hlavní scéna Divadla Drak	GaGa	nonverbální/nonverbal	divadlo/theatre	180 Kč
14.00—14.35	Pod pláchtou Divadla Drak	Dezert	nonverbální/nonverbal	divadlo/theatre	140 Kč
14.00—18.00	Plenář Divadla Drak	Kolotoč řezbáře Matěje	rodinné/family friendly	doprovodný program/accompanying program	dobrovolné/voluntary admission
14.00—19.00	Malé náměstí	Krysl průvod	nonverbální/nonverbal	vizuální umění/visual art	dobrovolné/voluntary admission
15.00—20.00	Žižkovy sady	Kamínková benefice		doprovodný program/accompanying program	dobrovolné/voluntary admission
15.00—15.35	Plenář Divadla Drak	Perníková chaloupka		divadlo/theatre	140 Kč
15.00—15.30	Divadelní šapitó	Neboj, Houbu	English friendly	divadlo/theatre	4+
15.30—16.15	Letní scéna	Jak šel Kožík do světa	nonverbální/nonverbal	tanec/dance, performance	zdarma/free admission
16.00—17.15	Studio Beseda	Light in the Darkness	English friendly	divadlo/theatre	550 Kč
16.00—16.35	Laboratoř Divadla Drak	Krajina v batůžku	rodinné/family friendly	divadlo/theatre, tanec/dance	180 Kč
16.00—17.00	Městská hudební síň	Divadlo beze slov	nonverbální/nonverbal	dílna/workshop	dobrovolné/voluntary admission
16.00—18.00	Open Air stan	MALÉ SVĚTY — kreativní dílna		hudba/music	zdarma/free admission
16.30—17.30	Žižkovy sady	Add2cart	rodinné/family friendly	hudba/music	dobrovolné/voluntary admission
17.00—18.00	Šapitó Divadla Drak	Koncert pro malý	6+, rodinné/family friendly	hudba/music	dobrovolné/voluntary admission
17.00—18.00	Gočárovo schodiště	Všechno nejlepší	friendly	divadlo/theatre	dobrovolné/voluntary admission
17.00—19.00	Žižkovy sady	Prezentace činnosti organizace Ekoloko		doprovodný program/accompanying program	zdarma/free admission
17.25—18.25	Studio Beseda	Kitchen Table: Light in the Darkness	rodinné/family friendly	debata/debate, doprovodný program/accompanying program	zdarma/free admission
18.00—18.40	Nové Adalbertinum	Rakvíčkárný 1, 2	8+	divadlo/theatre	dobrovolné/voluntary admission
18.00—19.00	Malé náměstí	Suburbia	English friendly	performance	dobrovolné/voluntary admission
19.00—21.50	Klicperovo divadlo	Mistrovská lekce	13+	divadlo/theatre	450 / 470 / 490 Kč
19.00—19.35	Laboratoř Divadla Drak	Krajina v batůžku	6+	divadlo/theatre	150 Kč
19.00—20.00	Radnice	SLAM POETRY SHOW!	15+	divadlo/theatre	dobrovolné/voluntary admission
19.00—19.40	GMU	Škrobovník, Šlundra, Šibrová: Pítva	15+	divadlo/theatre, vizuální umění/visual art	150 Kč
20.00—21.15	Studio Beseda	Light in the Darkness	13+	tanec/dance, performance	550 Kč
20.00—21.05	Divadelní šapitó	Ein Strudel und Nekonečno	15+	divadlo/theatre	100 Kč
20.00—22.00	Hlavní scéna Divadla Drak	Simply Simplicius aneb Svatá prostoto!	15+	divadlo/theatre	220 Kč
20.30—21.45	Studio Divadla Drak	Tíha duše — Vše je dočasné/Le Poids de l'âme — Tout est provisoire	12+	cirkus/circus, divadlo/theatre	350 Kč
20.30—01.00	Hudební šapitó	Kapitán Takypán a Jan Grno		hudba/music	dobrovolné/voluntary admission
21.00—22.25	Radnice	Cimbůření	15+	divadlo/theatre, hudba/music, tanec/dance	dobrovolné/voluntary admission
21.00—21.40	Nové Adalbertinum	Fernando Krapp mi napsal dopis	15+	divadlo/theatre	dobrovolné/voluntary admission
21.00—21.20	Jižní terasy	Skolní výlet	rodinné/family friendly	divadlo/theatre	dobrovolné/voluntary admission
21.30—22.30	Divadelní šapitó	Kitchen Table: EIN STRUDEL UND NEKONEČNO		debata/debate, doprovodný program/accompanying program	zdarma/free admission
21.50—23.20	Letní scéna	Factoriall Orchestra		hudba/music	zdarma/free admission
22.00—23.30	Šapitó Divadla Drak	Koncert pro velký		hudba/music	dobrovolné/voluntary admission
22.15—00.05	Městská hudební síň	Modrovous revival	15+	divadlo/theatre	dobrovolné/voluntary admission